

reglugerð um sparisjóði frá 15. febrúar 1942 og önnur gildandi fyrirmæli, og stjórn sparisjóðsins bætir ekki tafarlaust úr því, sem ábótavant er. 131
27. júlí

29. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra, ef reikningar þeirra þykja ekki á rökum byggðir.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. júlí 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

SAMÞYKKTIR

fyrir Sparisjóð Bolungavíkur.

132
27. júlí

I. KAFLI

Um nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Sparisjóður Bolungavíkur“, og er heimili hans og varnarþing í Bolungavík.

2. gr.

Ábyrgðarmenn sjóðsins eru 17 og skulu þeir allir búsettir í Hólshreppi. Þó getur ábyrgðarmannafundur veitt undanþágu í þessu efni fyrir tvo ábyrgðarmenn, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Nú fækkar ábyrgðarmönnum við andlát eða af öðrum ástæðum, og skal þá stjórnin með aðstoð annarra ábyrgðarmanna gera það, sem í hennar valdi stendur til þess að ábyrgðarmenn verði aldrei færri en 17. Ábyrgð getur eigi fallið niður nema fyrir andlát, burtflutning, missi fjárforræðis eða gjaldþrots, nema fundur ábyrgðarmanna samþykki. Samþykki ábyrgðarmannafundur þarf til upptöku nýrra ábyrgðarmanna í stað þeirra, sem úr falla.

3. gr.

Ábyrgðarmenn skuldbinda sig með undirskrift sinni undir samþykktir sjóðsins til þess að ábyrgjast, að hann fullnægi skuldbindingum sínum, og svarar hver um sig í því skyni, ef með þarf, allt að kr. 500.00.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Skulu 2 þeirra kjörnir á aðalfundi úr flokki ábyrgðarmanna, en einn af sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu eða hlutaðeigandi bæjarstjórn á sama tíma, og gildir kosning þeirra til eins árs. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef þess er óskað. Stjórnendur má endurkjósa svo oft sem vill. Þeim ábyrgðarmanni, sem gegnt hefur stjórnarstörfum samfleytt í fjögur ár, er ekki skylt að taka við kosningu, fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kýs sér formann árlega. Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af ábyrgðarmönnum, flytji burt úr héraðinu eða falli ábyrgð hans niður á annan lögmetan hátt, skal þegar í stað kalla saman fund ábyrgðarmanna og kjósa annan í stað hans, sem eftir er af kjörtímabilinu. Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af sýslunefnd, eða verði á lögmetan hátt

132 óhæfur til að gegna stjórnarstörfum, skal tafarlaust beiðast þess, að sýslunefnd 27. júlí kjósi annan í hans stað. Ekki má stjórnin reka lánastarfsemi eða aðra atvinnu, er komið geti í bága við hagsmuni sjóðsins.

Stjórn sparissjóðsins ræður starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sjóðsins.

Birta skal í blaði því, sem flytur stjórnvaldaauglýsingar, hverjir eru stjórnendur sjóðsins og starfsmenn og hverjir geti undirskrifað kvittanir og aðrar yfirlýsingar, svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera, einn fyrir alla og allir fyrir einn, ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparissjóðsstjórnar eða einhverra starfsmanna sjóðsins, endurskoðunarmanna eða annarra, sem við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir auk þess hegningu eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

5. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

6. gr.

Stjórnin ræður afgreiðslumann (eða afgreiðslumenn, ef fleiri eru) til eigi skemmri tíma en eins árs í senn. Stjórnendur eða ábyrgðarmenn mega hafa þau störf á hendi. Stjórnin getur sagt afgreiðslumanni upp eða vikið honum frá fyrirvaralaust, ef henni virðast nægar sakir til. Skal þá kalla saman fund ábyrgðarmanna tafarlaust, og leggur sá fundur fullnaðarúrskurð á málið.

Aðalfundur ákveður þóknun starfsmanna fyrir eitt ár í senn, að fengnum tillögum stjórnarinnar.

Stjórn sjóðsins undirritar skuldbindingar fyrir sjóðinn.

Það skal jafnan vera aðalreglan, að eigi má greiða neina upphæð úr sparissjóðnum né í hann, nema tveir af starfsmönnum hans eða stjórnendum séu viðstaddir, og riti þeir upphæðina tafarlaust í bækur sjóðsins, hvor um sig. Þó má féhirðir veita móttöku greiðslum í sjóðinn, án þess að annar starfsmaður sé viðstaddur, en þá skal hann tafarlaust rita greiðsluna inn í bækur sparissjóðsins.

Sömuleiðis getur féhirðir greitt úr sjóðnum fé gegn ávisun formanns, þó að aðrir starfsmenn sjóðsins séu eigi viðstaddir.

7. gr.

Féhirðir skal setja tryggingu fyrir fé því, sem honum er trúað fyrir. Stjórnarráðið ákveður fjárhæð tryggingar að fengnum tillögum sparissjóðsstjórnarinnar.

8. gr.

Sérhverja greiðslu í sjóðinn skal tafarlaust skrá í dagsjóðbókina og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í. Greiðslu afborgana og vaxta af lánnum skal jafnframt rita á hlutaðeigandi skuldabréf.

9. gr.

Allar bækur sjóðsins skulu skýrt og greinilega færðar og allar fjárhæðir þannig ritaðar, að enginn vafi geti á því leikið hver upphæðin sé. Sé einhverri tölu breytt vegna skakkrar innfærslu, skal breytingin þannig gerð, að sjá megi hverju breytt hefur verið. Dagsetningar sé greinilega getið við hverja einstaka greiðslu.

10. gr.

132

Stjórnarfundir skulu haldnir að minnsta kosti mánaðarlega, og ákveður stjórnin, hvernig haga skuli daglegri starfrækslu sjóðsins. 27. júlí

11. gr.

Eigi síðar en í aprilmánuði ár hvert skal aðalfundur haldinn, og boðar formaður hann öllum ábyrgðarmönnum með tveggja daga fyrirvara. Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir næstliðið almanaksár með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar og leggur fundurinn úrskurð á þá.

Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á eða minnst 5 ábyrgðarmenn æskja þess og geta um fundarefni. Fundur er lögmætur, þegar helmingur ábyrgðarmanna mætir. Mæti eigi helmingur ábyrgðarmanna, skal boða fund að nýju á sama hátt, og er hann þá lögmætur hversu fáir sem mæta. Á fundinum ræður afl atkvæða. Þó má eigi gera breytingar á samþykktum sparisjóðsins nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki, enda komi breytingarnar eigi í bága við gildandi lög um sparisjóði.

II. KAFLI

Um innlög í sjóðinn, inn- og útborgun, vexti og vaxtagreiðslur o. fl.

12. gr.

- a. Innlög eru tekin í gjaldgengum peningum og eigi minni en 1 króna í senn.
- b. Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færist inn í innstæðubók, og fær hver innlagsmaður reikning.
- c. Sem skirteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur. Á bókina skal letrað, að samþykktir sjóðsins, gildandi lög og reglugerðir, séu til athugunar á skrifstofu sparisjóðsins, og geti innstæðueigendur fengið þær til afnota, ef þeir óska. Eigandi greiðir andvirði bókarinnar til sparisjóðsins, þegar hann leggur inn í hana í fyrsta sinn.
- d. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku fé í sparisjóðinn eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft að minnsta kosti eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
- e. Sparisjóðurinn getur neitað einstökum viðskiptamönnum að hafa hærri innstæðu en 25000 kr.
- f. Um eigur manna í sparisjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafizt þess.

13. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga.

Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuðum þritugnættum, og gjaldast vextir í eigi minni pörtum en heilum eyri.

Af upphæðum, sem nema 400 kr. eða þar yfir, er sjóðnum eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í sjóðnum.

Í fyrsta sinn, sem viðskiptabók er sýnd eftir hver áramót, skulu vextirnir færðir í hana, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að meðtöldum vöxtum í viðskiptabókinni, beri saman við það, sem innstæðubókin telur.

Finnist skekkja í vaxtareikningi, eftir að vextirnir hafa verið skráðir í innstæðu-

132 bók, má eigi breyta hinni skráðu vaxtaupphæð, en leiðréttá skal skekkjuna, þá er 27. júlí hún finnst.

14. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórnin sér það fært, en heimta má, að upphæðum frá kr. 300.00 til kr. 500.00 sé með viku fyrirvara sagt upp og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti. Án tveggja mánaða frests er eigi skylt að greiða meira en kr. 1000.00 á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

15. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins, að viðskiptabókin sé sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Skulu starfsmenn sjóðsins gæta þess nákvæmlega, að þetta sé gert, og skulu í því skyni í hvert sinn bera greiðslu þá, sem skráð er í viðskiptabókina, saman við fjárhæð þá, sem skráð er í bækur sjóðsins.

Ef sparisjóður tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabókin sé sýnd, skal greinilega letrað á bókina, að hún sýni eigi ávallt rétta innstæðu og sé því eigi veðhæf.

Það er eigi á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verður rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst, þegar viðskiptabókin er sýnd í sparisjóðnum.

16. gr.

Innstæðufé og vextir endurgreiðast í gjaldgengri mynt eða seðlum, og tillærist útborgunin í reikning eiganda í innstæðubókinni. Greiðist innstæða að fullu, skal skila viðskiptabókinni aftur án endurgjalds, og glatist viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.

17. gr.

Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í 15 ár til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði því, er flytur stjórnvaldaauglýsingar, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sjóðsins.

18. gr.

Innstæðufé getur sparisjóðurinn sagt lausu með 3 mánaða fresti. Skal annaðhvort rita uppsögnina í sparisjóðsbókina eða gefa út auglýsingu um hana, er birt sé í blaði því í Reykjavík, sem stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í. Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

19. gr.

Ársarð allan af rekstri sparisjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparisjóðurinn kann að verða fyrir og ársarður eigi hrekkur til að greiða, skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema því aðeins, að varasjóður nemi að minnsta kosti 25% af sparisjóðsinnstæðufénu og öðrum skuldbindingum sparisjóðsins samanlögðum. Þegar svo er komið hag varasjóðs, getur stjórnarráðið samþykkt eftir tillögum sparisjóðsstjórnarinnar, að verja megi

fé úr sjóðnum til nýtsamlegra fyrirtækja í almenningssparfir í Hólshreppi, en ábyrgð-armannafundur verður að hafa samþykkt slíkar tillögur með $\frac{2}{3}$ atkvæða. **132**
27. júlí

20. gr.

Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum og auðseldum verðbréfum eða inn-eign hjá Landsbankanum eða öðrum ríkistryggðum banka. Þó er eigi skylt að koma meiru af varasjóði svo fyrir en nemi 5% af samanlögðu innstæðufé sjóðsins eins og það var í árslok næst á undan. Nú ber svo við, að stjórn sparisjóðsins neyðist til að grípa til fjár þessa vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, og er henni þá skylt, svo fljótt sem verða má, að bæta úr því.

III. KAFLI

Um útlán.

21. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- með því að kaupa ríkisskuldabréf og önnur skuldabréf, sem álíta má jafngóð;
- með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði, í hæsta lagi 60% af virðingarverði því, er lögskipaðir virðingarmenn meta eða gegn sjálf-skuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum til einstakra manna má þó því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan 10 ára frá lánveitingunni;
- með því að kaupa vixla, sem sparisjóðsstjórn álítur tryggja;
- á hvern þann hátt, er stjórn sparisjóðsins telur heppilegan.

22. gr.

Stjórnin áskilur sér forvexti af útlánunum. Vextir skulu ávallt greiddir eigi síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega dráttarvexti um þann tíma, sem dregizt hefur að greiða fram yfir gjalddaga. Af föstum lánunum greiðast vextir fyrir eigi skemmri tíma en $\frac{1}{2}$ ár í senn.

23. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar. Sparisjóðurinn skal, til þess að það sé tryggt, að hann geti hvenær sem er fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé, eiga í sjóði, innstæðu í banka, sem ríkið ábyrgist, og í tryggum auðseljanlegum verðbréfum minnst 10% af innlánsfénu. Sjóður og bankainnstæða mega þó aldrei vera minni en 7% af innlánsfénu.

Komi það fyrir, að stjórn sparisjóðsins neyðist til þess að grípa til þessa fjár vegna fyrirsjáanlegra útborgana, er henni skylt, svo fljótt sem verða má, að bæta úr því. Sé það ekki gert innan tveggja mánaða, skal sparisjóðsstjórn tilkynna sparisjóðseftirlitinu það, sem í samráði við stjórnina ákveður, hvenær skuli í síðasta lagi búið að leiðrétta það.

Þegar verðbréf, er sjóðurinn kaupir, hljóða á handhafa, skal tafarlaust láta nafnskra bréfin sem eign sparisjóðsins. Verðbréfaförða sjóðsins má því aðeins skerða, að meiri hluti sparisjóðsstjórnarinnar samþykki.

24. gr.

Án samþykkis allrar sparisjóðsstjórnarinnar má sparisjóðurinn ekki taka lán til annars en þess að fullnægja skuldbindingum sínum gagnvart innstæðueigendum.

132 Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi ákveðið 27. júlí það.

Nú veðsetur sparisjóðurinn skuldabréf sín eða verðbréf sem handveð til trygg-
ingar slíkum lánum, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að jafnan séu í vörzlum spari-
sjóðsins fullgild skirteini frá lánveitanda fyrir geymslu veðsins. Skulu bækur sjóðs-
ins einnig ljóslega bera með sér, hvar bréfin séu geymd og hver þau séu.

25. gr.

Eigi má sparisjóðurinn gefa út handhafaávisun á sjálfan sig.

IV. KAFLI

Um reikninga sparisjóðsins.

26. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið og skal ársreikningur hans
ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok marzmánaðar ár
hvert.

27. gr.

Ársreikningur skal þannig gerður, að af honum sjáist glöggst:

1. hversu mikið alls hefur verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu. Skal í því efni saminn reikningur yfir allar innborganir í sjóðinn og útborganir úr honum og sé þar í greint hver sjóðforðinn hafi verið í ársbyrjun og hver í árslok;
2. hverjar tekjur hann hafi haft af starfi sínu á árinu og hver útgjöld hans hafi verið; einnig skal tilgreina tap það, er hann kann að hafa beðið á árinu. Skal í þessu skyni semja reikning yfir rekstur sjóðsins;
3. hverjar séu eignir sjóðsins í árslokinn og hverjar skuldir eða skuldbindingar hvíli á honum. Til þess að þetta sjáist sem gleggst, skal semja nákvæman efna-
hagsreikning fyrir sjóðinn, eins og hagur hans stóð í árslok.

28. gr.

Semja skal við hver árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðueig-
enda að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiptabóka) sjást ná-
kvæmlega af skrá þessari. Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll þau lán, er
sjóðurinn á útistandandi, bæði fasteignarveðslán, sjálfskuldarábyrgðarlán og hand-
veðslán. Skal semja sérstaka skrá yfir hvern flokk lánanna.

Skrár þessar skulu bera með sér fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju
einstöku láni, svo að glöggst sjáist, hversu mikið er greitt fyrir fram af vöxtum, og
eins, af hverjum lánum vextir eru vangoldnir.

Enn fremur skal semja sundurliðaða skrá yfir víxla þá, er sparisjóðurinn kann
að eiga í árslok og eigi eru innleystir.

Gjalddagi víxlanna sé tilgreindur á skránni. Skal sjást á skránni, hvernig víxil-
réttar hefur verið gætt.

Á öllum þessum skráum skal geta nafns hvers innstæðueiganda eða lántakanda og
tilfæra einkennistölu og tilvísanir í lögskyldar bækur sjóðsins.

Loks skal semja sundurliðaða skrá yfir allar aðrar eignir sjóðsins, svo og yfir
skuldir þær, sem hann er í við aðra.

29. gr.

Skylt er sparisjóðnum að hafa reikninga sína jafnan í því formi, er fyrirmyndir
stjórnarráðsins sýna.

V. KAFLI
Um endurskoðun.

132
27. júlí

30. gr.

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla skal velja tvo endurskoðunarmenn. Skulu þeir kosnir af sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu eða hlutaðeigandi bæjarstjórn með hlutfallskosningu til eins árs í senn. Endurkjósa má endurskoðunarmenn. Kjósa skal tvo menn til vara, og ganga þeir í stað aðalmanna í förföllum þeirra.

31. gr.

Tilkynna skal sparissjóðseftirlitinu hverjir séu kosnir endurskoðendur sparissjóðsins.

32. gr.

Skylt er endurskoðendum að rannsaka sjóðforða sparissjóðsins eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum ársfjórðungi og verðbréfaeign hans að minnsta kosti misserislega.

Endurskoðendur eiga frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbréfum og öðrum skjölum og verðmætum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta til eftirlits, hvort heldur eru báðir í einu eða hvor um sig.

33. gr.

Endurskoðendum er skylt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparissjóðsins og gefa gætur að því, að þar sé allt í reglu og gætt sé allra þeirra fyrirmæla, er þar um gilda. Ber þeim gaumgæfilega að rannsaka, að allar greiðslur í sjóðinn og úr honum séu rétt færðar í bókum sparissjóðsins. Skulu þeir benda á, ef eitt-hvað er athugasemdi, svo að úr verði tafarlaust bætt.

34. gr.

Ársreikning sparissjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir marzlok. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda skal síðan lagður fyrir aðalfund til úrskurðar.

35. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu sparissjóðsins eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér ekki saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparissjóðseftirlitið til úrskurðar.

Eins skal farið að, ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941, um sparissjóði, svo og reglugerð 15. febrúar 1942 og önnur gildandi fyrirmæli, og stjórn sjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

36. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra, að fengnum tillögum stjórnarinnar.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. júlí 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.